

Het stof der aarde

De afgelopen dagen kijk ik met verbijstering naar de grote mensen van deze wereld die ogenschijnlijk zonder met de ogen te knipperen dreigen knoppen in te drukken die wellicht duizendtallen mensen zullen vermorzelen. Zij zitten diep en laag als het moet in atoomvrije en onbewogen bunkers. Verbijsterend vind ik dit nepnieuws. Ik stel je graag wat alternatieve feiten voor!

Chaim Potokh heeft een boek over de andere kant van de oorlog geschreven: “Het stof der aarde”. Deze roman gaat over gewone mensen tijdens een oorlog. Deze mensen lijden allermeeest onder het geweld dat de groten der aarde bedenken en bedisselen. Wat de gewone mens echter verlangt is heel gewoon een dagelijkse boterham en veiligheid voor de kinderen in de straat en plezier in je dagelijkse gang naar je werk en zo nog wat van die gewone dingen. Mag er wat beter worden geluisterd naar dit gewone? Daarom vind ik dat onze koningin haar maximale werk doet op het moment dat ze zich inzet voor een microkrediet voor de minima. Kijk daar wordt de wereld nu een beetje beter van. Heel gewoon. Weet je wat daarover in het Grote Boek staat, dat ik lees? “God zag dat het goed was”.

Met vriendelijke groet,
ds. Piet